

med mindre der vedtages forud vel forberedte Beslutninger. I Paris derimod — foruden det højtidelige Aabningsmøde med glimrende Veltalenhedsprøve af Præsidenten og den lukulliske Banket til Slutning — for Størstedelen kun en Række Oplæsninger af skrevne Afhandlinger, som i Forvejen er granskede og rettede i de forberedende Afdelinger (Sektioner), hvori Kongressen strax efter Aabningsmødet deler sig. Der kan være Veltalenhed ogsaa i disse Afhandlinger — og der ødsles da med Bifald —, men Ordet er dog dødt. Det gaar ikke som det levende fra Hjærte til Hjærte. Og Bifaldet er lige saa lidt umiddelbart. Det lyder tit, som om det var for at holde sig vaagne, at de, under den søvndyssende Læsetone, blidelig, halvt indslumrede klapper krampagtig i de faa Øjeblikke mellem to Oplæsere. Det er en ren Velgærning, naar der undtagelsesvis efter en Oplæsning foreslaas en Beslutning, hvilken dog som oftest vedtages enstemmig uden Forhandling.

Til Gengæld har de senere trykte Forhandlinger fra en saadan fransk Kongres et anderledes blivende Værd end vore nordiske. Det er nogle af Kvindesagens ypperste Repræsentanter fra hele Verden, som har sat hverandre Stævne. Hjemme har de i Forvejen nøje overvejet hvert Ord (eller burde have gjort det). De vælger kun Æmner, hvori de er hjemme. De søger at iklæde dem den skønneste Form. Affilingen i Sektionerne kommer baade Form og Indhold til Gode. Det er derfor bagefter en meget større Nydelse at læse saadanne »Forhandlinger« end i Øjeblikket at høre dem. De er ogsaa til meget større Nytte bagefter end i selve Kongresdagene.

Kunde man da ikke lige saa gerne holde en saadan Kongres *skriftlig*? Kunde man ikke indkalde Afhandlinger, granske dem og belønne de bedste med Trykning?

Dog: nej! Samlivet mellem Kongresmedlemmerne under og mellem Møderne, og især i Afdelingsmøderne, har sin store vækkende og befrugtende Indflydelse. Man har Lejlighed til at se og tale med mange, hvis Navne er enhver Ven af Sagen bekendte i Forvejen. Man gør personligt Bekendtskab, der kan blive til Venskab, og deraf udvikler sig da frugtbart Samarbejde mellem beslægtede Naturer til Fremme af den fælles Sag. Sligt var næsten umuligt uden det personlige Møde.

Dette sidste er fælles for alle — baade franske og nordiske — Kongresser; det ligger allerede i Ordet. Men til Vederlag for de franskes Kedsomhed i *Øjeblikket* har de — som sagt — saa meget mere Fremtidsværd baade for de nærværende og de fraværende.

Hviken Glæde disse bl. a. kan have af en Bog som denne, vil forstaas alene af en kort Meddelelse om den brogede Mangfoldighed af behandlede Æmner, det vil sige: oplæste Afhandlinger — men tildels rene Perler.

Et Pragtstykke som *Maria Deraismes* Aabningstale søger sin Mage — og det var ingen Oplæsning! Næste Dag var den *historiske* Sektions.

Kun nogle af Titlerne paa Afhandlingerne:

Kvinden i Kunsten og Literaturen.

Kvinden i Forhistorien og hvad hun kunde være i den nyere Tid.

Anatomiske og fysiologiske Kendemærker paa Kvindens naturlige Egenskaber.

Kvindesagen i Polen fra historisk Synspunkt.

Den svenske Kvindes Stilling.

Kvinden i Historien.

Kvinden i vor Tids Politik (Charlotte Corday, Mme de Staël, Beecher Stowe o. s. v.).

Den 27de Juni var den *økonomiske* Sektions Dag:

Den polske Kvindes økonomiske Stilling.

Den russiske Kvinde.

Literære Kvinder.

[Kvinden i Danmark.]

Den franske Arbejderske.

Symaskinen.

Kvindernes Arbejde.

Kvindearbejdet i Nimes.

Skoledirektorerinderne og Kvinderne i franske Forvaltningsgrene: ved Jærnvæge, Poster og Telegrafer o. s. v.

Efter Foredraget om »Kvindernes Arbejde« foresloges og vedtoges en Beslutning, som kom til at indeholde Kravet om Valgret, nemlig følgende:

»Idet Kongressen mener, at Spørgsmaalet om Kvindernes Arbejde, om deres utilstrækkelige Arbejds-løn og deres altfor lange Arbejdsdag ikke kan løses uden Reformer i Lovene og Forfatningen, — kræver den Kvindens borgerlige og politiske Frigørelse, saaledes at gift Kvinde faar Raadighed over sin udbetalte Løn, og Kvinden i Almindelighed bliver repræsenteret« o. s. v.

Den 28de Juni kom Turen til den *moralske* Sektion:

Samfundets Ordning med Hensyn til Manden og Kvinden.

Kvindens Indflydelse paa Afholdssagen.

Ægteskabets Indflydelse.

Sæderne og Prostitutionen.

Den arabiske Kvinde.

Kvindefængslet Saint-Lazare.

Fællesundervisning.

Fredssagen.

Den polske Kvinde i det 19de Hundredeaar.

Bodsmidler mod Sædernes Forfald.

Kvindens moralske Indflydelse paa Politiken.

Den 29de Juni var endelig Ordet givet til Sektionen for *Lovgivning*:

Kvindevalgretsspørgsmaalet i England.

Reformer i Kvindens Stilling.

Uægte Børns Faderskab (*paternité*).

[En Beslutning om ægte og uægte Børns lige Arveret vedtoges].

Kvinden som Sagfører.

[En Beslutning herom vedtoges ligeledes].

Kvindens Stilling i Ægteskabet.

Om den ugifte Kvinde.

Kongressen sluttede med at vedtage en af en Kvinde fra det hollandske Indien foreslaaet Beslutning til Fordel for Fredssagen.

Den 30te Juni tog Deltagerne Afsked ved et